

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBlašČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-43/2020/2

Datum: 3. 11. 2020

Ministrstvo za finance
Direktorat za finančni sistem
Gp.mf@gov.si

**ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-2B)
(EVA: 2020-1611-0119) – MNENJE**

ZVEZA: Vaš e-dopis št. IPP 007-717/2020 z dne 2. 10. 2020

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju: IP) k javno objavljenemu Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-2B) – EVA 2020-1611-0119 (v nadaljevanju: predlog ZBan-2B).

Uvodoma IP ugotavlja, da se načeloma na varstvo osebnih podatkov nanašajo zlasti spremembe in dopolnitve 17.a, 22., 40., 47., 57., 64. in 278. člena ZBan-2, saj gre za vsebino, ki se dotika v različnih oblikah zbiranja in obdelav osebnih podatkov in ne poslovnih subjektov. IP je namreč pregledal prejeta gradiva in ugotavlja, da se predlagane spremembe v preostalem delu primarno ne nanašajo na varstvo osebnih podatkov, ampak gre v pretežnem delu za urejanje obveznosti glede obdelave podatkov bank in/ali drugih poslovnih subjektov, ali drugih podatkov.

Dodatno zgolj iz previdnosti izpostavljam, da mora sicer za zbiranje osebnih podatkov, če ne gre za podatke poslovnih subjektov v zvezi z opravljanjem dejavnosti, obstajati ustrezna pravna podlaga. Podzakonski akti – kot npr. predvideni v 75.h členu predloga ZBan-2B – torej ne morejo določati obdelav drugih osebnih podatkov (npr. evidenc, zbirk ipd.), če te niso določene s tem ali drugim zakonom oz. zanje ne obstaja druga ustrezna pravna podlaga. Glede na člen 38 Ustave mora biti namreč vsaka obdelava osebnih podatkov primarno opredeljena z zakonom.

Poleg tega želimo ponovno izpostaviti v razgovorih z Banko Slovenije že prepoznane ugotovitve v zvezi z delnim prekrivanjem nadzornih pristojnosti Informacijskega pooblaščenca in Banke Slovenije v delu, ki se nanaša na varovanje osebnih podatkov s strani bank. Navedeno izhaja iz delnega vsebinskega prekrivanja pojma zaupnih podatkov po 125. in 126. členu ZBan-2, ki poleg drugih podatkov vključuje tudi osebne podatke, kot jih opredeljuje Splošna uredba. Ne bi namreč smelo priti do situacije, ko pristojni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov, t.j. Informacijski pooblaščenec v praksi ne bi smel začeti oziroma izpeljati postopka, za katerega je pristojen (vključno z izrekom sankcije) po Splošni uredbi. Zlasti je to tudi pomembno v primeru vodenja čezmejnih postopkov po Splošni uredbi, ko je IP lahko vezan tudi na odločitev vodilnega nadzornega organa. Ocenjujemo, da bi zakon zato moral najmanj opredeliti, da njegove določbe ne vplivajo na obveznosti zavezancev iz ZBan-2 po Splošni uredbi in na pristojnosti neodvisnih nadzornih organov po Splošni uredbi.

Dodatno ugotavljamo, da bi bilo treba glede na črtanje 379. člena ZBan-2 ustrezno dopolniti tudi besedilo 380. člena ZBan-2.

V nadaljevanju podajamo nekatere bistvene pripombe k posameznim členom.

K določbam glede varstva osebnih podatkov pri prenosu osebnih podatkov v tretje države in mednarodne organizacije (zlasti 17.a, 19. in 22. člen)

IP pozdravlja izkazano zavedanje o obstoju zahtev glede varstva osebnih podatkov v kontekstu prenosa osebnih podatkov v tretje države ali mednarodne organizacije, ki izhaja iz določbe 17.a člena. Hkrati pa izpostavlja, da so veljavne določbe ZBan-2 glede prenosa osebnih podatkov in tudi predlagane zelo splošne določbe novega 17.a člena pomanjkljive z vidika zagotavljanja varstva osebnih podatkov pri in po prenosih osebnih podatkov v tretje države ali mednarodne organizacije. Tako npr. je v 17.a členu predvideno glede zagotavljanja varstva osebnih podatkov po prenosu osebnih podatkov v tretje države oziroma mednarodne organizacije zgolj, da: *»mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe (EU) 2016/679«*.

Določba je splošna in nedoločna ter zato v tem delu lahko pomeni odstopanje od zahtev V. poglavja Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov. Tako člen 44 Splošne uredbe določa, da se lahko vsak prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, ob upoštevanju drugih določb te uredbe izvede le, če upravljavec in obdelovalec ravnata v skladu s pogoji iz tega poglavja, kar velja tudi za nadaljnje prenose osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije v drugo tretjo državo ali drugo mednarodno organizacijo. Vse določbe V. poglavja Splošne uredbe pa se uporabljajo za zagotovitev, da ni ogrožena raven varstva posameznikov, ki jo zagotavlja Splošna uredba.

Nadalje člen 45 Splošne uredbe določa, da se prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo lahko izvede, če Evropska komisija odloči, da zadevna tretja država, ozemlje, eden ali več določenih sektorjev v tej tretji državi ali mednarodna organizacija zagotavlja ustrezno raven varstva podatkov. Kadar tak sklep v skladu s členom 45 ni sprejet, lahko v skladu s členom 46 Splošne uredbe upravljavec ali obdelovalec osebne podatke prenese v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če je upravljavec ali obdelovalec predvidel ustrezne zaščitne ukrepe, in pod pogojem, da imajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, na voljo izvršljive pravice in učinkovita pravna sredstva. Splošna uredba v zvezi s tem za primere, do katerih bi najverjetneje lahko prišlo pri izvajanju ZBan-2, predvideva bodisi določitev ustreznih zaščitnih ukrepov brez dovoljenja ustreznega nadzornega organa s pravno zavezujočim in izvršljivim instrumentom, ki ga sprejmejo javni organi ali telesa (točki a člena 46(2) Splošne uredbe) bodisi z dovoljenjem ustreznega nadzornega organa z določbami, ki se vstavijo v upravne dogovore med javnimi organi ali telesi in v katere so vključene izvršljive in učinkovite pravice za posameznike, na katere se nanašajo podatki (točka b člena 46(3) Splošne uredbe). Takih določb ZBan-2 oz. Predlog ZBan-2B, kolikor lahko razbere IP, ne vsebuje, niti ne vsebuje obveznosti sklenitve prej omenjenih upravnih dogovorov. Druga možnost, ki bi lahko bila relevantna je prenos ob uporabi člena 49 Splošne uredbe, ki pa po mnenju Evropskega odbora o varstvu podatkov ni primeren za prenose osebnih podatkov, ki so sistematični in v večjem obsegu. IP tudi ni seznanjen, kako naj bi bilo glede na navedeno na drug način zagotovljeno spoštovanje določbe V. poglavja Splošne uredbe. Zato predlaga ustrezen razmislek in ureditev vprašanj varstva osebnih podatkov v skladu z zgoraj navedenim v zvezi s prenosom osebnih podatkov v tretje države ali mednarodne organizacije na podlagi ZBan-2.

Pri tem bi vam lahko bile v pomoč smernice Evropskega odbora za varstvo podatkov o izvedbi člena 46 (3) (b) Splošne uredbe (https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/consultation/edpb_guidelines_202002_art46guidelines_internationaltransferspublicbodies_v1.pdf).

K 40. členu

IP ugotavlja, da v 40. členu (niti kje drugje v zakonu) ni navedeno, katere osebne podatke kandidata mora posredovati banka v zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Predlagamo, da člen v tem delu ustrezno dopolnite v skladu s členom 38 Ustave RS.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka